

**ПРАВНИ ПРИНЦИП ВРХОВНОГ СУДА ПОЉСКЕ ДОНЕТ НА ЈАВНОЈ СЕДНИЦИ ГРАЂАНСКОГ ВЕЋА ОД
25.04.2024.ГОДИНЕ**

https://www.sn.pl/aktualnosci/SitePages/komunikaty_o_sprawach.aspx?ItemSID=646-b6b3e804-2752-4c7d-bcb4-7586782a1315&ListName=Komunikaty_o_sprawach

ОРИГИНАЛ ТЕКСТ НА ПОЉСКОМ

Komunikaty o sprawach

Przejdź do szczegółów elementu

Kryteria filtrowania

Tytuł:Sąd Najwyższy rozstrzygnął zagadnienia prawne dotyczące kredytów ... zmienia inną aktualność

Sąd Najwyższy rozstrzygnął zagadnienia prawne dotyczące kredytów „frankowych”

25 kwietnia 2024 r.

III CZP 25/22

(wcześniej III CZP 11/21)

Dnia 25 kwietnia br. Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Cywilnej podjął uchwałę, w której rozstrzygnął zagadnienia prawne dotyczące kredytów indeksowanych do obcej waluty lub w niej denominowanych (tzw. frankowych), przedstawione przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w związku z ujawnionymi rozbieżnościami w wykładni przepisów prawa w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych.

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego (sygn. BSA I-4110-4/20) został przedstawiony 29 stycznia 2021 r. na podstawie art. 83 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy otrzymał w przedmiotowej sprawie stanowiska Prokuratora Generalnego, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Rzecznika Finansowego, Komisji Nadzoru Finansowego oraz szeregu innych podmiotów.

Uchwałę poprzedziło postanowienie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 9 stycznia 2023 r. (sygn. C-658/22) wywołane pytaniami prejudycjalnymi kwestionującymi możliwość orzekania w tej sprawie przez sędziów SN powołanych na podstawie uchwał Krajowej Rady Sądownictwa zapadłych po 2017 r. Trybunał uznał te pytania za oczywiście niedopuszczalne. Zbieżne z nimi stanowisko pisemne Prokuratora Generalnego, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 24 kwietnia br. w godzinach popołudniowych, zostało dołączone jako opinia tego organu do akt sprawy bez nadawania mu dalszego biegu.

Na posiedzeniu jawnym 25 kwietnia br. przedstawiciel Prokuratora Generalnego wskazał na potrzebę podjęcia uchwały przez powiększony skład Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Cywilnej podjął uchwałę:

1. W razie uznania, że postanowienie umowy kredytu indeksowanego lub denominowanego odnoszące się do sposobu określania kursu waluty obcej stanowi niedozwolone postanowienie umowne i nie jest wiążące, w obowiązującym stanie prawnym nie można przyjąć, że miejsce tego postanowienia zajmuje inny sposób określenia kursu waluty obcej wynikający z przepisów prawa lub zwyczajów.

2. W razie niemożliwości ustalenia wiążącego strony kursu waluty obcej w umowie kredytu indeksowanego lub denominowanego umowa nie wiąże także w pozostałym zakresie.

3. Jeżeli w wykonaniu umowy kredytu, która nie wiąże z powodu niedozwolonego charakteru jej postanowień, bank wypłacił kredytobiorcy całość lub część kwoty kredytu, a kredytobiorca dokonywał spłat kredytu, powstają samodzielne roszczenia o zwrot nienależnego świadczenia na rzecz każdej ze stron.

4. Jeżeli umowa kredytu nie wiąże z powodu niedozwolonego charakteru jej postanowień, bieg przedawnienia roszczenia banku o zwrot kwot wypłaconych z tytułu kredytu rozpoczyna się co do zasady od dnia następującego po dniu, w którym kredytobiorca zakwestionował względem banku związanie postanowieniami umowy.

5. Jeżeli umowa kredytu nie wiąże z powodu niedozwolonego charakteru jej postanowień, nie ma podstawy prawnej do żądania przez którąkolwiek ze stron odsetek lub innego wynagrodzenia z tytułu korzystania z jej środków pieniężnych w okresie od spełnienia nienależnego świadczenia do chwili popadnięcia w opóźnienie co do zwrotu tego świadczenia.

Na podstawie art. 87 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym uchwała ma moc zasady prawnej.

Uchwała zapadła większością głosów. Zdania odrębne zgłosili sędziowie Sądu Najwyższego: Joanna Misztal-Konecka (pkt 2), Beata Janiszewska (pkt 2, 3), Marcin Krajewski (pkt 2), Dariusz Pawłyszczko (pkt 1-4), Krzysztof Wesołowski (pkt 2) i Kamil Zaradkiewicz (pkt 2).

ПРЕВОД НА СРПСКИ - ГУГЛ ПРЕВОДИЛАЦ

Поруке о проблемима

Идите на детаље ставке

Критеријуми филтера

Наслов: Врховни суд решио правна питања у вези са кредитима ... прелазак на другу тему

Врховни суд је решавао правна питања у вези са кредитима у францима

25. априла 2024. године

ИИИ ЦЗП 25/22

(раније ИИИ ЦЗП 11/21)

25. априла ове године Врховни суд, састављен од целог Грађанског већа, донео је Резолуцију којом је решавао правна питања у вези са кредитима индексираним или деноминираним у страниој валути (тзв. кредити у швајцарским францима), које је у вези с тим поднео први председник Врховног суда са уоченим несагласностима у тумачењу законских одредби у пракси Врховног суда и општих судова.

Представка првог председника Врховног суда (уп. бр. БСА И-4110-4/20) поднета је 29. јануара 2021. године на основу чл. 83 став 1 Закона о Врховном суду.

Врховни суд добио је ставове генералног тужиоца, председника Народне банке Пољске, Омбудсмана, Омбудсмана за децу, Финансијског омбудсмана, Пољске Управе за финансијски надзор и низа других субјеката у овом случају.

Резолуцији је претходила одлука Суда правде Европске уније од 9. јануара 2023. године (реф. бр. Ц-658/22), покренута прелиминарним питањима која доводе у питање могућност да у овом предмету суде од стране судија Врховног суда именованих на основу резолуција Националног савета судства усвојених после 2017. Трибунал је препознао ова питања која се сматрају очигледно неприхватљивим. Са њима је сагласан и писани став генералног тужиоца који је достављен Врховном суду 24. априла ове године. у поподневним часовима, приложено је као мишљење овог органа у спис без даљег поступања.

На јавном скупу 25. априла т.г. представник генералног тужиоца је указао на потребу да проширено веће Врховног суда донесе решење.

Врховни суд, састављен од целог грађанског већа, донео је решење:

1. Ако се сматра да одредба индексираног или деноминираниог уговора о кредиту која се односи на начин утврђивања девизног курса представља незакониту уговорну одредбу и није обавезујућа, према важећем правном статусу не може се претпоставити да је ова одредба замењена другим начином утврђивања девизног курса који произилази из законских одредби или обичаја.

2. Ако је немогуће утврдити обавезујући курс стране валуте за стране у уговору о индексираном или деноминираниом кредиту, уговор неће бити обавезујући ни у ком другом погледу.

3. Ако је банка у извршењу уговора о кредиту који није обавезујући због незаконитости његових одредби исплатила зајмопримцу цео или део износа кредита, а зајмопримац отплатио кредит, настају самостална потраживања за повраћај недоспелих средстава неприкладних користи за сваку страну.

4. Ако уговор о кредиту није обавезујући због незаконитости његових одредби, рок застарелости потраживања банке за повраћај износа плаћених по кредиту, по правилу, почиње од наредног дана од дана када је зајмопримац оспорио банци да буде везана одредбама уговора.

5. Ако уговор о зајму није обавезујући због незаконитости његових одредби, нема правног основа да било која страна тражи камату или другу накнаду за коришћење својих средстава у периоду од пружања неприкладне користи до кашњење у враћању бенефиција.

На основу чл. 87. став 1. Закона о Врховном суду, одлука има снагу правног принципа.

Резолуција је усвојена већином гласова. Издвојена мишљења дале су судије Врховног суда: Јоанна Мисстал-Конецка (тачка 2), Беата Јанисзевска (тачке 2, 3), Марцин Крајевски (тачка 2), Дариусз Павлисцзе (тачке 1-4), Крзисзтоф Весоловски (тачка 2).) и Камил Зарадкиевицз (тачка 2).